manotoma.de
تصویر دیگر

/https://manotoma.de

امپراطـــوری ایـــالات متحـــده آمریکـــا ـ قـــدرت جهـــانی بـــی پـــروا

دانیل گنسر Dniele Ganser دارای دکتری فلسفه، تاریخدان و محققی سویسی است که تحقیق خود را در امور صلح مجدانه پیگیری می‌کند . او از مشهورترین چهره‌های جنبش صلح اروپاست. نتیجه تحقیقات او در زمینه صلح انتشـار، چنـدین کتـاب از جملـه جنـگ نامشـروع Illegale Kriege، نـاتو-ارتش مخفـی در اروپـا Nato-Geheimarmeen in Europa، اروپا در نشئگی نفت Europa im Erdölrausch، جنگ بزرگ بعدی Der nächste große Krieg و چنـدین کتـاب و مقـاله و کنفرانـس دیگـر مـی باشـد. آخریـن اثـر او کتـاب امپراطـوری ایـالات متحـده آمریکـا قـدرت جهـانی بـی پـروا IMPERIUM USA Die Skrupellose Weltmacht می‌باشد که او آنرا در نیمه آوریل 2020 منتشر ساخت این کتاب شامل 15 بخش در 400 صفحه است که ترجمه بخش اول این کتاب را در اینجا تقدیم علاقمندان به عدالت، صلح و حقیقت می‌کنم. بخشهای بعدی را هم به مرور ترجمه و در اختیار علاقمندان قرار خواهم داد.

مهدی مترجم

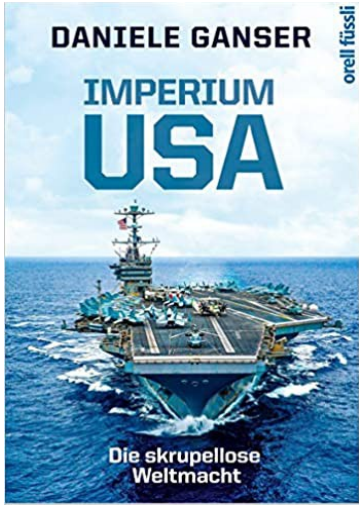

1- آمریکا بزرگترین خطر برای صلح جهانی است

ایـالات متحده از 1945 یـک امپراطـوری است. کشـوری کـه در یـک مقطـع تـاریخی مشخصـی از نظـر اقتصـادی، سیاسی و نظامی قدرتمند ترین کشور است به عنوان امپراطوری نامیده می شود. ایـالات متحده دلار را کـه مهمـترین ذخیـره ارزی دنیـا می‌باشـد، چـاپ مـی کنـد. آن‌هـا یـک قـدرت اتمـی هسـتند، و بیشـترین هزینـه نظـامی، بزرگـترین کنسرنهای اسلحه سازی و بیشترین پایگاههای نظامی در کشورهای دیگر را دارند. ایالات متحده دارای حق وتـو در شورای امنیت سـازمان ملل است کـه بـه وسیله آن می‌تواند وقتی کـه کشـوری را غیر قـانونی بمبـاران کند و قـانون ممنوعیت کار برد خشونت سازمان ملل رازیر پا بگذارد، از محکومیت آمریکـا در شـورای امنیت جلوگیری کند. آمریکا در ناتو، بزرگترین اتحادیه نظامی جهان که شامل 29 عضو در اروپا و آمریکـای شمالی مـی باشد، حـاکمیت دارد.

هرکس که به سیاست جهانی، تاریخ و صلح علاقه‌مند است، مجاز نیست که امپراطوری را نادیده بگیرد، چون ایالات متحده مستقیم و یا غیر مستقیم بر تقریباً همه درگیریهای بزرگ در یکصد سال گذشته و ایجاد جنگهای کنونی تاثیر داشته است. یک امپراطوری به سادگی قابل شناخت است، باید تعداد ناوهای هواپیمابر را بدانیم. ایالات متحده یازده ناو هواپیمابر اتمی دارد، بیشتر از هر کشوری در دنیا. در عکس پشت جلد این کتاب ناو هواپیمابر یو اس اس جرج واشنگتن نشان داده می شود، یک سمبل برای حاکمیت نظامی ایالات متحده. ناوهواپیمابر جدید، یو اس اس جرالدفورد در سال 2017 توسط دونالد ترامپ افتتاح شد و به خاطر نیروی محرکه اتمی که دارد می‌تواند دهها سال روی دریا بماند بدون آنکه نیازی به سوخت گیری داشته باشد. یو اس اس جرالد فورد با 13 میلیارد دلار گران ترین کشتی جنگی تمام تاریخ است. چین در مقابل فقط دوتا ناو هواپیما بر دارد و فرانسه، بریتانیای کبیر و روسیه فقط یکی.6

امپراطوری ها اوج می‌گیرند و دوباره سقوط می کنند. امپراطوری ها همیشگی نیستند. امپراطوری روم، امپراطوری اسپانیا، امپراطوری عثمانی، امپراطوری فرانسه و امپراطوری بریتانیا بعصی از بزرگترینها و پرنفوذ ترینها بودند و امروزه دیگر وجود ندارند. امپراطوری ایالات متحده هم یک روز سقوط خواهد کرد و توسط یک ساختار قدرت دیگری برکنار خواهد شد. کی و چگونه این اتفاق خواهد افتاد، فعلاً معلوم نیست. وقتی ملتهایی مقدار زیادی برای تسلیحات خرج کنند احتمالاً خودشان را زیر فشار زیادی قرار می دهند. این اخطار «پائول کندی» تاریخدان انگلیسی است « یک ملت مثل یک مرد پیری است که کاری را به عهده می‌گیرد که از توان او خارج است».7

همه‌پرسی گالوپ از 67000 تن در 65 کشور

«کدام کشور امروزه بزرگترین خطر برای صلح جهانی است؟» این پرسش مهم را مؤسسه تحقیقاتی آمریکایی گالوپ که مرکز اصلی آن در واشنگتن است در یک همه‌پرسی جهانی در سال 2013 مطرح کرد. گالوپ از سال 1977 هرساله یک همه‌پرسی جهانی برای اوضاع جهان برگزار می کند. البته در هزاره جدید برای اولین بار محققان آمریکایی این جرأت را کردند که این پرسش صریح را، بر اساس خواسته شنوندگان رادیویی، طرح کنند.در چهارچوب این پرسش در زمان باراک اوباما در فاصله بین سپتامبر و دسامبر 2013 تعداد 67000 تن در 65 کشور دنیا مورد پرسش قرار گرفتند. این پرسش در همه جهان انجام شد. و نتیجه آن کاملاً روشن بود.

24 درصد از پرسش شوندگان یعنی در حدود یک چهارم مردم دنیا، ایالات متحده را به عنوان بزرگترین خطر برای صلح جهانی اعلام کردند. بی بی سی اظهار نظر کرد، که «این خبر برای آمریکا خیلی بد ولی غافلگیر کننده نبود». در مکان دوم خطرناکترین کشورها کشور مسلمان دارای قدرت اتمی یعنی پاکستان قرار داشت، با 8 درصد آراء خیلی پایین‌تر از آمریکا. در مکان سوم خطرناکترین کشور چین قرار داشت. این پر جمعیت ترین کشور دنیا با 5 درصد آراء خطرناکترین کشور برای صلح درجه‌بندی شد. چین که با حزب کمونیست اداره می‌شود به همراه اسرائیل (5 درصد) و کره شمالی (5درصد) با هم مقام سوم را دارا بودند. در مقامهای بعدی به ترتیب این کشورها به عنوان خطرناکترین کشور قرار داشتند. هند(4%)، عراق(4%)، ژاپن(4%)، سوریه(3%)، روسیه(2%)، استرالیا(1%)، آلمان(1%)، فلسطین(1%)، سومالی(1%)، کره جنوبی(1%)، و بریتانیا هم (1%).8

همچنین همه‌پرسی گالوپ این‌ها را هم می‌خواست بداند«اگر مرزی وجود نداشت، بیشتر دوست داشتید در کدام کشور زندگی کنید؟» با 38 درصدبخش به طور روشنی بیشتر جواب دادند که دوست دارند در کشوری زندگی کنند که قبلاً بوده اند. بیشتر مردم نمی خواستند که مهاجرت کنند، بلکه در محیط خانواده اشان زندگی کنند. تقریباً همه به فرهنگ، زبان، مناظر و غذای سرزمین خودشان احساس وابستگی می کنند. اما برای آن‌هایی که می‌خواستند مهاجرت کنند با 9 درصد آمریکا مطلوبترین کشور مقصدشان بود و بعد از آن به ترتیب استرالیا(7%)، کانادا(7%)، سوئیس(6%)، فرانسه(4%)، آلمان(4%)، بریتانیا(4%) و ایتالیا(3%).

اینکه در سال 2013 ایالات متحده به عنوان خطرناکترین کشور برای صلح جهانی رده بندی شده، اصلاً تحول تازه‌ای نیست.« من عقیده دارم که بیشتر اروپایی‌ها نشان داده‌اند که در حال حاضر آمریکا خطر ناکترین کشور دنیا است.» تاریخدان انگلیسی آرنولد توینبی Armpöd Tpymbee قبلاً در 1971 بدون آنکه توانسته باشد به همه‌پرسی میدانی مراجعه کند، گفته بود، «درک اینکه آمریکا بدون شک قدرتمندترین کشور است، باعث شده که

آمریکا تصویرش در سی سال گذشته برای اکثریت مردم به تصویری وحشتناک تبدیل شده است» این نظر توینبی است که در زمینه جریان جنگ ویتنام نوشت. احتمالاً برای بخش بزرگی از مردمی که نه اروپایی و نه آمریکای شمالی اند، بلکه ساکنین آمریکای لاتین، آسیا و آفریقا هستند، این تصویر بازهم وحشتناکتر است، چونکه همواره ایالات متحده با قدرت بی محابایی در وضعیت درونی کشورهای دیگرهجوم می برد. به همین خاطر طبق نظر توینبی ایالات متحده یک کابوس است.9

بعد از روی کار آمدن دونالد ترامپ در سال 2017 آمریکا ارزش بهتری نیافت. «نگرانی از قدرت و تأثیر ایالات متحده در بسیاری از کشورهای دنیا افزایش یافت در حالی که اعتماد به رئیس جمهور ایالات متحده شدیداً شکسته شده است.» اینرا مؤسسه تحقیقات نظرسنجی آمریکا Pew در آگوست 2017 مطرح کرد. Pew یک نظر سنجی را در 30 کشور دنیا از آمریکای شمالی، آمریکای جنوبی، اروپا، آفریقا، آسیا و استرالیا انجام داد. این همه‌پرسی جهانی اولین بار در 2013 در زمان ریاست جمهوری اوباما انجام شد و بعد دوباره در 2017، زمان ریاست جمهوری ترامپ. قبلاً تحت ریاست جمهوری اوباما ایالات متحده به عنوان بزرگترین خطر برا جهان درجه‌بندی شد، و بعد از آنکه رئیس جمهور ترامپ به کاخ سفید وارد شد، بی اعتمادی بر علیه آمریکا بازهم افزایش یافت.

در 21 کشور از 30 کشور مورد همه‌پرسی توسط Pew در 2017 معلوم شد که تعداد افرادی که ایالات متحده را به عنوان یک خطر جدی برای کشورشان ارزیابی می‌کردند، افزایش یافته بود. در کشورهای همسایه، مکزیک و کانادا، ایالات متحده را به عنوان خطری برزگتر از چین و یا روسیه ارزیابی کرده بودند. در کشورهای عضو ناتو، بریتانیا، آلمان، فرانسه و هلند، در همه‌پرسی 2017 نسبت به همه‌پرسی 2013 ایالات متحده خطرناکتر ارزیابی شده بود. به علاوه Pew دریافته بود که زنان در استرالیا، کانادا، ژاپن، بریتانیا و فرانسه نسبت به مردان در همین کشورها بیشتر ایالات متحده را خطر بزرگتری ارزیابی کرده بودند. همچنین این همه‌پرسی معلوم ساخت که کسانی که احزاب چپ را انتخاب می‌کنند در بریتانیا، سوئد، کره جنوبی و استرالیا ایالات متحده را بیشتر به عنوان خطر بزرگتر ارزیابی می‌کنند نسبت به کسانی که احزاب راست را در کشورهای مزبورانتخاب می کنند.

تحقیقات جدید در آلمان همین نتایج انتقادی را نسبت به ایالات متحده تأیید می کنند. بعد از ارائه آمار انجمن تحقیقات اجتماعی و تجزیه و تحلیل آماری فورسا Forsa در سال 2018، برای 79 درصد آلمانیها بزرگترین خطر برای صلح جهانی، ترامپ رئیس جمهور ایالات متحده بود. فقط برای 13 درصد، پوتین یک خطر برای دنیا بود و برای 8 درصد هردو آن‌ها به طور برابر خطرناک بودند. دیدگاه نسبت به ایالات متحده در آلمان در سالهای اخیر به طور مداوم نزول کرده است. «ایالات متحده که بعد از شکست جنگ جهانی دوم به طور شگفت آوری سریع از یک پیروز به طرف یک حامی باارزش تحسین برانگیز شده بود، از سوی آلمانیها هرچه بیشتر به آن با دید انتقاد نگاه می شود» اینرا روزنامه آوسبورگر آلگماینه در مورد آمار فورسا نقل می کند. به نظر مسئول آلمانی این تحقیق "مانفرد گولنر"، تغییر در قضاوت نسبت به آمریکا بعد از ورود جرج دبلیو بوش به کاخ سفید در سال 2001 ایجاد شد. او حد اقل بعد از جنگ عراق در مقایسه با پوتین خیلی جنگ افروز خطرناکتری شناخته شد. قبل از بوش آلمانیها هنوز به کلینتون اعتماد داشتند.11

گزارش امنیتی که از سال 2011 سالانه منتشر می‌شود درگزارش سال 2019، ایالات متحده را به عنوان بزرگترین تهدید برای صلح قبل از کره شمالی، ترکیه، و روسیه تعیین کرد. در یک بررسی نظرسنجی جمعیت بیش از 1200 نفر آلمانی بالای 16 سال به وسیله مرکز استراتژی و مدیریت بالاتر در کلن مورد پرسش قرار گرفتند. تقریباً نیمی از پرسش شوندگان بیان داشتند که آن‌ها احساس می‌کنند که در یک زمان به ویژه نا امنی زندگی می کنند. گزارش امنیتی 2019 به طور واضحی نشان داد که : برای شهروندان آلمانی یک فاکتور نا امنی وجود دارد که باعث وحشت آن‌ها است. و آن آمریکا تحت مدیریت دونالد ترامپ است. این را به عنوان نتیجه، مدیر تحقیقات "کلاوز شوانزبرگ" نقل کرد.

از این همه‌پرسی بدست آمد که بیشتر از 56 درصد آلمانیها، ایالات متحده را به عنوان بزرگترین خطر برای صلح جهانی می بینند. در سال قبل یعنی 2018 این هنوز برابر 40 درصد بود. در آن موقع اکثریت مردم، کره شمالی را به عنوان بزرگترین تهدید می دیدند. پیشرفت آمریکا به راس بزرگترین تهدید و پسرفت کره شمالی طبق نظر مدیر تحقیقات نشاندهنده یک «پیشرفت غم انگیز» است.
ناظران بیان می‌کنند که این پیشرفت اصلاً یک پدیده شگفت آوری نیست. از قبل هم در آلمان همیشه یک نگاه انتقادی به سیاست و جامعه آمریکا وجود داشته. فرهنگ آنجا اغلب به عنوان سطحی درک می شده، سیاست خارجی

به عنوان خود خواهانه. RTL نقل می‌کند که در شرق آلمان این برداشت هنوز هم نسبت به غرب قوی‌تر احساس می شود.

ایالات متحده بعد از 1945 بیشترین بمباران را در کشورها کرده است

چرا ایالات متحده توسط هزاران فرد در کشورهای کاملاً متفاوتی، بااختلاف زیادی، به عنوان بزرگترین خطر برای صلح جهانی درجه‌بندی می شود؟ پاسخ در دست است: ایالات متحده یک امپراطوری است. و ارتقاء به حاکمیت امپراطوری در تمام تاریخ همیشه بر قدرت متکی است. باور به قدرت در این نمایانده می‌شود که بر خلاف تقریباً همه دیگر کشورهای غربی، در ایالات متحد هنوز هم مجازات اعدام اجرا می شود. ولی مهمتر اینکه از 1945 به اندازه‌ای که آمریکا کشورهای دیگر را بمباران کرده هیچ کشور دیگری اینهمه دیگر کشورها را بمباران نکرده است. هیچ کشور دیگری از 1945 به مانند آمریکا اینهمه در کشورهای دیگر دنیا رژیمها را سرنگون نکرده. هیچ کشور دیگری از 1945 به مانند آمریکا اینهمه در دیگر کشورها جنگهای پنهان راه نیانداخته است. هیچ کشور دیگری از 1945 به مانند آمریکا در اینهمه دیگر کشورها پایگاه نظامی نداشته است به طوری که اغلب هم بر خلاف خواست کشور اشغال شده می باشد. پاول کاریگ روبرتس که خود یک آمریکایی است و در تیم رونالد ریگان به عنوان معاون وزیر مالی خدمت می کردو پس از جدایی از سیاست به یک منتقد شدید کاخ سفید تبدیل شد، نقل می‌کند که «این شرم آور شده که یک آمریکایی باشی. کشورما چهار رئیس جمهور جنایتکار پیاپی داشته: کلینتون، بوش، اوباما و ترامپ.»14

تاریخدان آمریکایی گابریل کولکو Gabril Kolko که در دانشگاه یورک در تورنتو کانادا تدریس می‌کند به درستی می‌گوید که ایالات متحده کشوری است که در نیمه دوم قرن بیستم بیشتر جنگها را به راه انداخته است. این تکرار مکرر به کارگیری خشونت است، به همین خاطر ایالات متحده امروز به عنوان بزرگترین خطر برای صلح جهانی رتبه بندی می شود. هر کس که منابع تاریخی را تحقیق کند، خواهد دریافت که ایالات متحده بر ضد این کشورها بعد از 1945 به طور آشکار و یا پنهان خشونت به کار برده است. باید به این توجه کنیم که این یک لیست کاملی هم نیست. یونان در 1946، کره 1950، ایران 1953، گواتمالا 1954، کنگو 1961، کوبا 1961، ویتنام 1964، اندونزی 1965، کامبوج 1969، لائوس 1970، شیلی 1973، گرانادا 1983، لیبی 1986، نیکاراگوئه 1981، پاناما 1989، کویت 1991، سودان 1998، صربستان 1999، افغانستان 2001، پاکستان 2001، عراق 2003، لیبی 2011، سوریه 2014، اکراین 2014.

رئیس جمهور پیشین آمریکا حق دارد که در 2019 با افسوس گفت که ایالات متحده آمریکا جنگ طلب ترین ملت در تاریخ دنیا است. فقط 16 سال از 427 سالی که از ملت شدنش می‌گذرد آمریکا بدون جنگ بوده است. این را کارتر 94 ساله در مراسم عبادی در گئورگیا به عنوان انتقاد بیان کرد.

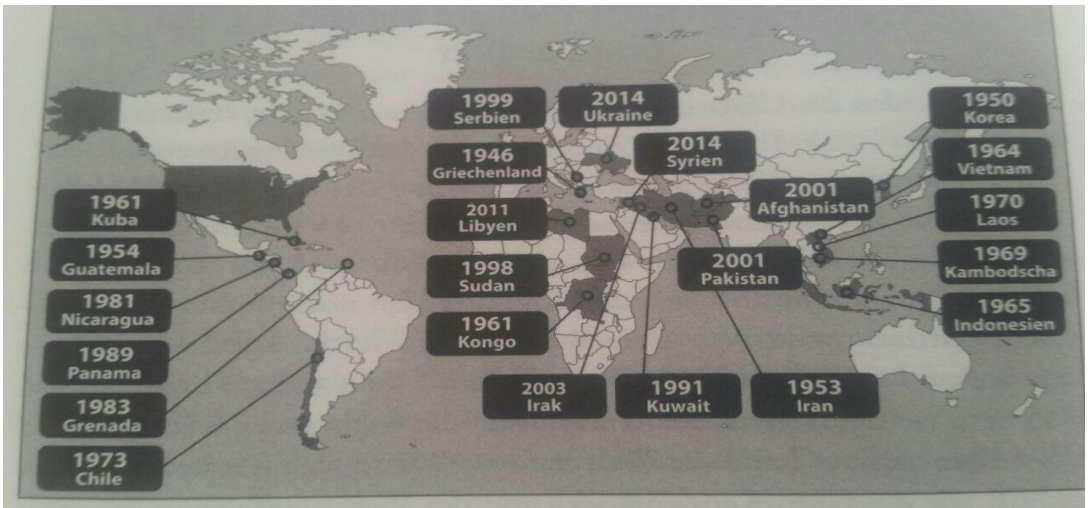

Grafik 1: Die USA haben nach 1945 am meisten Kriege gegen andere Länder geführt.

تصویر اول: آمریکا بعد از 1945 بیشترین جنگ هار را علیه دیگر کشورها راه انداخته است.

آیزنهاور نسبت به مجموعه نظامی-صنعتی اخطار داد

جنگ یک تجارت است. تحت عنوان هزینه‌های جنگ تمام مخارجی درک می‌شود که وقتی یک کشور نیروهای مسلح را ایجاد می‌کند و جنگ راه می اندازد، بوجود می آید. این شامل تولید و نگهداری سلاح از قبیل ناو هواپیمابر، تانک و مینهای زمینی می شود. از این هزینه‌ها صنایع نظامی بهره می برند، چونکه آن‌ها این محصولات را تولید می کنند. همچنین هزینه‌های نظامی شامل مخارج تحقیقات و توسعه نظامی می باشد. بعلاوه شامل مخارج نیروهای امنیتی برای زیر نظر گرفتن ارتشهای بیگانه و هم ملت خود می باشد. طبعتا هزینه‌های نظامی شامل مخارج عملیات جنگی در کشورهای بیگانه و همچنین آموزش و تجهیز سربازان بیگانه در مناطق جنگی هم می شود.

یک بخش بزرگی از هزینه‌های جنگ مربوط به هزینه‌های افراد است، یعنی حقوق و دستمزد و بازنشستگی برای افراد نظامی. هنوز در زمان جنگ ویتنام در ایالات متحده تمام مردان بین 18 تا 25 سال موظف به خدمت سربازی بودند و می بایست خودشان را معرفی کنند. خیلی از مردان جوان تظاهرات می‌کردند چون نمی خواستند که به جنگ ویتنام بروند. برای این این اعتراضات را ضعیف کنند در 1973 در ایالات متحده خدمت اجباری لغو و یک ارتش بر اساس شغل بر اساس انتخاب خود ایجاد شد. مثل کارکنان صنایع مبل سازی که قرارداد با کارخانه مبل سازی دارند، سربان ایالات متحد امروزه کارگران مزدی پنتاگون هستند، چیزی که باعث شد اعتراضات به شدت کاهش یابد.

دویت آیزنهاور، که در جنگ دوم جهانی به عنوان ژنرال، نیروهای آمریکایی را در اروپا بر علیه آدولف هیتلر هدایت می‌کرد و در 1953 به عنوان رئیس جمهور به کاخ سفید راه یافت، به خوبی هم ارتش را می شناخت و هم سیاست و هم صنایع نظامی را به صورت دست اول می شناخت. به عنوان یک فرد خودی در سخنرانی خداحافظی اش او نسبت به مجموعه نظامی-صنعتی اعلان خطر کرد. منطور آیزنهاور از این اخطار پیوند تنگاتنگ بین صنایع نظامی، نیروهای امنیتی، پنتاگون، لابی ها، رسانه‌ها و سیاست بود. صنایع نظامی همواره تلاش دارد که سیاست را تحت تأثیر قرار دهد تا قراردادهای تجهیزات جنگی را بدست آورد و تولیداتش را به مصرف برساند. بنابراین کارکنان پنتاگون هم علاقه به جنگ دارند چون بدون جنگ آن‌ها بی کار می شوند. البته که این اعلان خطر شنیده نشد. کار، کار، کار اینرا دونالد ترامپ تویت کرد وقتی که او در 2017 در عربستان سعودی توافق فروش اسلحه به مبلغ 350 میلیارد دلار را امضا کرد. و وقتی که ایالات متحده به قطر و امارات در همان سال هواپیمای نظامی اف 35 را به ارزش 12 میلیارد دلار فروخت سفیر آمریکا در قطر با خوشحالی تویت کرد که 60،000 کار جدید در 42 ایالت آمریکا ایجاد شد. 16

آمریکا از «یک صنعت دائمی اسلحه در ابعاد عظیم» برخوردار است. اینرا آیزنهاور در سخنرانی خداحافظی خود در 17 آپریل 1961 اخطار داد. این ارتباط یک ماشین عظیم نظامی با یک صنعت تسلیحاتی بزرگ نقش یک تجربه نویی را در ایالات متحده بازی کرد. رئیس جمهور در هنگام رفتن با تأکید اخطار داده بود از اینکه صنعت اسلحه سازی بتواند یک تأثیر حاکمیتی بر سیاست را بدست آورد. «ما خودمان را باید در دستگاههای دولتی در مقابل یک دخالت غیر مجاز،خواسته یا ناخواسته، مجموعه صنعتی- نظامی، ایمن نگاه داریم. امکان فاجعه برای یک رشد قدرت بی قواره وجود دارد و همیشه وجود خواهد داشت.» طبق نظر این ژنرال قبل، خلع سلاح با احترام دوجانبه و اعتماد همیشه یک درخواست معتبر می باشد. « ما باید با هم بیاموزیم که چگونه اختلاف نظراتمان را بر طرف سازیم، نه با اسلحه، بلکه با درک متقابل و با حسن نیت.»17

اخطارها صحیح بود، ولی آن‌ها نادیده گرفته شدند. وقتی آیزنهاور رئیس جمهور بود، بودجه پنتاگون برابر 50 میلیارد دلار در سال بود. بودجه پنتاگون بعد از سخنرانی تودیعی آیزنهاور سال به سال افزایش یافت. پیوند بین ارتش ایالات متحده و صنایع اسلحه سازی همواره تنگتر شد. بسیاری از افسران آمریکایی بعد از بازنشستگی، مشاوران صنایع اسلحه سازی شدند. در نهایت جنگ ویتنام، که با شکست ایالات متحد در 1975 پایان یافت، هزینه نظامی آمریکا با افزایش 100 میلیارد دلار در سال نسبت به زمان اخطار آیزنهاور دو برابر شده بود.

در زمان رئیس جمهوری رونالد ریگان هزینه نظامی آمریکا قبل از تهاجم غیر قانونی به جزیره کوچک گرانادا در

کاریبیک در 1983 به 200 میلیارد دلار افزایش یافت که بودجه پنتاگون نسبت به زمان آیزنهاور چهار برابر شده بود. و قویاً همچنان بالا رفت. در 1986 میزان سرگیجه آور 300 میلیارد دلاردر سال را کسب کرد، شش برابر زمان آیزنهاور. رونالد ریگان رؤیای جسورانه صنایع نظامی را برآورده ساخت و به این وسیله مجموعه نظامی-صنعتی را قوی‌تر کرد. به نقل از دانشمند علوم سیاسی آلمانی هارتموت واسر Hartmut Wasser، به وسیله سیاست جهانی آمریکا و نیاز تسلیحاتی ناشی از آن، پنتاگون به عنوان فاکتوراقتصادی برجسته‌ای ارزشگذاری شد. «او نه تنها خودش کارفرماست، بلکه همچنین طرف قرارداد و ضمانت اشتغال برای دیگر شرکای تسلیحاتی است».18

هزینه نظامی ایالات متحده دارای رکورد جهانی است

بعد از سقوط دیوار برلین و منحل شدن اتحاد جماهیر شوروی کمونیستی، میلونها انسان در جنبش صلح به «بهره بری از صلح» امیدوار شدند.یعنی کاهش نیروهای نظامی و یک کاهش در هزینه‌های دفاعی. همواره دشمن سالهای دراز پنتاگون اکنون در هم شکسته شده بود. یک کاهش هزینه نظامی آمریکا از 300 میلیارد به 200 میلیارد دلار در سال چیزی بود که حد اقل قابل تصور بود.جان اف کندی رئیس جمهور آمریکا یک مورد عاقلانه ای را عنوان کرد: «بشریت باید جنگ را به پایان برساند، وگر نه جنگ بشریت را به پایان می رساند».19

البته که مجموعه صنعتی-نظامی حتی بعد از پایان جنگ سرد خواهان کاهش بودجه خود نبود، و ایالات متحده پرخاشگرانه تر وارد شد. در دهه اول بعد از سقوط دیوار برلین، ایالات متحده نه تنها قدرت نظامی خود را برای برخورد با بحرانها به کار برد بلکه بنا به گفته تاریخ نگار آمریکایی آندریو باسویچ « ارتش را بکار گرفت برای جلوگیری، ارعاب ... و کنترل کردن. و آنهم به طور مداوم و همیشگی. در عصر جهانی سازی وزارت دفاع نهایتاً به یک وزارتخانه طرح ریزی قدرت تغییر یافت» پنتاگون به وزارت حمله تبدیل شد. هدف ایالات متحده، طبق شناخت باسویچ، در این است که« یک امپراطوری نظامی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی به وسعت جهان را بدست آورد».20

این کمتر شناخته شده است که حسابرسی پنتاگون بعضی اوقات شدیداً غیر شفاف است، به طوری که نشان دهنده فساد است. در 10 سپتامبر 2001 دونالدرامسفلد وزیر دفاع آمریکا در یک سخنرانی قابل تأمل در پنتاگون اظهار داشت که بروکراتی در وزارت دفاع خیلی زیاد می‌باشد ومقدار زیادی پول گم می شود. در این ساختمان پول در وظایفی گم می‌شود که دوبار انجام می شود، و یک بروکراتی باد کرده». طبق انتقاد رامسفلد، وزارت دفاع 660،000 کارمند غیر نظامی دارد و یک میلیون و چهارصد هزار سرباز در خدمت، بعلاوه یک میلیون شبه نظامی در گارد ملی. هر دلاری که در بروکراتی حیف و میل شودکمبودی برای سربازان در خط مقدم است. صرفه جویی 18 میلیارد دلار در سال قطعاً ممکن است، ولی اجرای یک برنامه صرفه جویی کار سختی است. یک نهادی که با بیلیونها دلار در مدت زمان طولانی دهه های بسیاری ساخته شده اجازه نمی‌دهد که با یک چرخش دست تغییر کند. بعضی‌ها می‌گویند که این مثل تغییر مسیر یک کشتی است. من معتقدم از آنهم سخت تر است. 21

در یک گزارش از بی بی سی در مورد سخنرانی رامسفلد شامل جملات شگفت آوری بود، که گردش مالی در حدود 2،3 بیلیون دلار را نمی شود پیگیری کنند.
این یک مبلغ خیلی بزرگی است و در سراسر جهان باید عناوینی را ایجاد کرده باشد. هرکس که سخنرانی رامسفلد را در اینترنت شنیده، بر این باور است که رامسفلد به انگلیسی از مبلغ ناپیدای 2،3 تریلیون صحبت کرده است. این به آلمانی 2،3 بیلیون و یا 2300 میلیارد دلار می شود. مبلغی که چند برابر بودجه سالانه پنتاگون است. احتمالاً رامسفلد این منظور را نداشته است که این پول به هوا رفته است، ولی حسابرسی داخلی پنتاگون با بسیاری از مبادلات مالی آن نباید برای یک حسابرسی با استانداردهای شفاف کافی باشد. رامسفلد شکایت داشت که «ما در این ساختمان نمی‌توانیم یک بار اطلاعات را بین طبقات مبادله کنیم، چون اطلاعات در چندین سیستم تکنیکی متفاوتی ذخیره می شودکه با یکدیگر همخوانی ندارند. ما حدود 20 درصد زیر ساخت اضافی برای آن داریم چیزی که ما برای حمایت از نیروهایمان نیاز داریم چیزی که برای مالیات دهندگان در سال سه تا چهار میلیارد دلار هزینه دارد 22

در روز بعد از سخنرانی رامسفلد حمله تروریستی یازده سپتامبر اتفاق افتاد. و ناگهان از کاهش بودجه دیگر صحتی

به میان نیامد. و هرگز هم شکایتی به میان نیامد که چه بر سر 2300 میلیارد دلار آمده بود. هزینه نظامی خیلی بیشتر به دلیل نوی « جنگ علیه ترور» افزایش یافت. در 2001، سال حمله تروریستی هزینه نظامی بالغ بر 316 میلیارد دلار شد. در 2002 به 345 میلیارد بالا رفت. در 203 سالی که ایالات متحده حمله به عراق کرد، بودجه پنتاگون به حد 400 میلیارد دلار پرید. 2005 نهایتاً هزینه نظامی به 478 میلیارد دلار . هر سال چند میلیاردی به آن اضافه شد. استدلال آنهم همیشه «جنگ علیه ترور بود» در 2006 هزینه به 534 میلیارد و در 2007 برای اولین بار حد 600 میلیارد دلار را بدست آورد.در مدت شش سال پس از یازده سپتامبر بودجه پنتاگون دو برابر شد. برای مجموعه نظامی – صنعتی یازده سپتامبر یک مورد خوش شانسی بود.23

این قابل توجه است، اگر دقیق توجه کنیم برای چیزی که امپراطوری ایالات متحده در سال 2015 مبلغ بزرگ 600 میلیارد دلار را هزینه کرد. برای به اصطلاح «جنگ علیه ترور» درعراق، در سوریه و افغانستان 64 میلیارد دلار و یا ده درصد بودجه سالانه را پرداخت کرده. همزمان بسیاری در تحقیق و توسعه سرمایه‌گذاری کرده. تقریباً با 100 میلیارد سیستم تسلیحاتی نو برای سلاح های هوایی خریداری کرد شامل 38 جت جنگی نو تیپ اف-35 از شرکت لاکهید مارتین 86 ، Lockheed Martin هلیکوپتر بلک هاوک از شرکت زیکورسکی، و 9 هواپیمای شکاری تیپ پ-8 پوزیدون از شرکت بوئینگ، چیزی که شکار زیر دریایی را می‌تواند انجام دهد. همچنین دوتا زیر دریایی تهاجمی با سیستم هسته ای ویرجینیاکلاسه با 6 میلیارد دلار. همچنین راکتهای نو سیستم دفاعی و گلوله به قیمت 17 میلیارد دلار. نزدیک به 6 میلیارد دلار برای سیستمهای مراقبت و اطلاعاتی پرداخت کرده. در بخش زاتالیت و سیستمهای فضایی به خوبی 7 میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کرده. برای پرداخت و نگهداری پرسنل نظامی 135 میلیارد دلار ثبت شده. مبلغ برزگ 195 میلیارد دلار به حساب بروکراتی پنتاگون برای نگهداری و تأسیسات رفته است.24

جنبش صلح می‌داند که با 600 میلیارد دلار در سال خیلی بهتر می‌توانسته مؤثر باشد. به جای جنگ و اسلحه می‌توانسته پول را برای آموزش و روشنگری در مورد دلایل جنگ بکار ببرد.یا در ساخت و ایجاد انرزی های قابل بازیافت. یا در طرح بازیافت پلاستیک از دریاها و یا در کاهش گرسنگی در کشورهای فقیر یا در رسانه‌های خلاف جریانی که دروعهای جنگ را افشا می کند.. یا در غلبه بر ترس و وحشت یا در سمینارهای ذهن آگاهی. همه این سرمایه‌گذاری ها صلح و یک محیط زیست دست نخورده را تقویت می‌کنند و یک سهم باارزشی است برای ساختن دنیای در شأن نواده گانمان. به ویژه برای جوانان این یک ضرورت اخلاقی است که ببینند که روزانه هزاران انسان به خاطر گرسنگی می میرند، در حالی که با بخش کوچکی از آنچیزی که همواره برای کاربرد هرچه بیشتر نظامی تقاضا می‌شود، می‌توانسته این گرسنگی بر طرف شود. چنانکه صدر اعظم قدیم آلمان ویلی برانت بیان کرد این یک «جنون سازماندهی شده است».25

اما پول همیشه در مسیر غلطی جریان می یابد. همواره همان کنسرنهای اسلحه سازی مزایا را دریافت می کنند، با وجودی که کمتر آن‌ها سیستمهای تسلیحاتی را در موعد مقرر ارائه می‌دهند و همچنین نه با قیمت و محدوده خدماتی که قولش را داده اند. همچنین دونالد ترامپ هزینه نظامی را افزایش داد. طبق مؤسسه صلح استکهلم موسوم به سیپری SIPRI هزینه نظامی آمریکا در سال 2018 به 649 میلیارد دلار بالغ شد. آمریکا به تنهایی بیشتر از مجموع هشت کشوری که در لیست ده کشور برتر بودجه نظامی قراز دارند، هزینه نظامی پرداخته است. در جایگاه دوم بعد از آن چین با مبلغ 250میلیارد دلار قرار دارد، بعد از آن عربستان سعودی با 68 میلیارد دلار قراردارد. بعد از آن هند با 67 میلیارد دلار و فرانسه با 64 میلیارد دلار می باشد. روسیه در مقام ششم در همان سال مبلغ 61 میلیارد دلار پرداخته یعنی کمتر از یک دهم میزان ایالات متحده. بعد از آن بریتانیا و آلمان هریک با 50 میلیارد دلار در سال قرار می گیرند. در حال حاضر آلمان توسط آمریکا تحت فشار قرارگرفته که هزینه نظامی اش را به 80 میلیارد دلار در سال افزایش دهد، چیزی که مالیات دهندگان را شدیداً زیر فشار خواهد آورد.26

Grafik 2: Die zehn Länder mit den weltweit höchsten Militärausgaben (2018).

تصویر 2: ده کشور با بالاترین هزینه نظامی در جهان (2018)

چشم انداز یک تغییردر این روند وجود ندارد.دونالد ترامپ بودجه پنتاگون را برای سال 2019 به 716 میلیارد دلار افزایش داده است. این یعنی حدود 2 میلیارد دلار در روز. آسمان و زمین و دریا و فضا میدان جنگ شده است. اینرا ترامپ در ارائه بودجه در یک پایگاه نظامی در نیویورک گفت. برای اینکه سلطه در فضارا برای ایالات متحده تضمین کنیم یک افزایش بودجه نظامی مطابق با آن لازم است. پنتاگون و مجموعه نظامی-صنعتی خوشحال شدند. ترامپ در 17 ژانویه 2019 در پنتاگون وقتی افزایش بیشتر هزینه نظامی را قول داد او هزاران کف زدن را دریافت کرد. او در حالی که از کف زدن حضار تشکر می‌کرد پاسخ داد: شما این کار را می‌کنید، فقط برای اینکه من بزرگترین و نا محدود ترین بودجه نظامی در تمام تاریخمان را به شما می دهم.27 در دسامبر 2019 اکثریت دموکراتها و جمهوری خواهان در مجلس سنا و محلس نمایندگان یک افزایش مجدد هزینه نظامی را برای سال 2020 برابر با 738 میلیارد دلار تأیید کردند. هیچگاه قبلاً ایالات متحده در طول تاریخشان این مقدار پول برای جنگ و تسلیحات پرداخت نکرده بودند.

منتقدان مجموعه نظامی-صنعتی افزایش شدید هزینه تسلیحاتی آمریکا را مکرراً محکوم کرده اند. دیوید استوکمن David Stockman از حزب دموکرات، که در 1977 تا 1981 نماینده میشیگان در مجلس نمایندگان بود، مجموعه نظامی-صنعتی را در واشنکتن «باتلاق» نامید. یک کاهش بودجه نظامی به 250 میلیارد دلار در سال کافی است که از ایالات متحده دفاع کنیم. چنانکه استوکمن می‌گوید، بیشتر نیازی نیست. البته که باتلاق در واشنگتن تشکیل شده از «تجار اسلحه، همکاران سازمانهای امنیتی، کارمندان امنیت ملی، آن جی او ها، اطاقهای فکر، لابی ها و وکلای حقوقی» این‌ها برنامه‌های صرفه جویی را نمی خواهند. « این کاملاً روشن است که طزفداران امپراطوری خواهان آنند که این قطار در حرکت متوقف نشود». به بیان استوکمن « به همین خاطر به طورمداوم تهدیداتی را برای کشور آمریکا پیدا می‌کنند و بر روی آن غلو می کنند. به همین خاطر جنگهای شرم آور بر ضد کشورهای دوردست افسارگسیخته شده تا هژمونی جهانی واشنگتن را تضمین کند».

لاکهید مارتین Lockheed Martin بزرگترین کنسرن تسلیحاتی در جهان است

چون ایالات متحده با اختلاف فاحشی بالاترین هزینه نظامی را دارد، شگفت‌آور نیست که بزرگترین کنسرن تسلیحاتی، مرکزش در ایالات متحده باشد. کنسرنهای تسلیحاتی آمریکایی از بازار داخلی منافع بزرگی می برند. بنگاههای تسلیحاتی در تمام ایالتها نمایندگی دارند، چونکه نمایندگان کنگره تنها وقتی به یک برنامه جدید تسلیحاتی

می‌توانند رأی مثبت بدهند که حوزه انتخابی آن‌ها بتواند قرارداد ببندد.

مؤسسه تحقیقاتی صلح استکهلم SIPRI هر ساله لیست 100 تا از بزرگترین کنسرنهای تسلیحاتی جهان را منتشر می کند. این لیست نشان می‌دهد که 42 عدد و یا تقریباً نیمی از بزرگترین کنسرنهای تسلیحاتی جهان مرکزشان در ایالات متحده است. این غولهای تسلیحاتی آمریکا در سال 2017 با گردش مالی بالغ بر 226 میلیارد دلار ، 57 درصد همه فروش تسلیحاتی 100 کنسرن تسلیحاتی بزرگ را در دست داشته. در مجموع در سال مورد نظر 100 کنسرن تسلیحاتی بزرگ دنیا حدود 400 میلیارد دلار از فروش اسلحه دریافت کرده بودند. جنگ یک تجارت است. و هیچ کشوری در دنیا بر تجارت اسلحه به شدت آمریکا مسلط نیست. و «بنگاههای آمریکایی به طور مستقیم از تقاضای مداوم وزارت دفاع به تسلیحات سود می برند». این را آوده فلورانت Aude Fleutant متخصص SIPRI نقل می کند. 29

با اختلاف فاحش، بزرگترین تولید کننده اسلحه در دنیا غول تسلیحاتی آمریکا لاکهید مارتین با 100000 شاغل و فروش اسلحه به ارزش 45 میلیارد دلار در سال 2017 است. در جایگاه دوم هواپیماسازی بوئینگ قرار داردبا بیش از 140000 شاغل که تسلیحاتی به ارزش 26 میلیارد دلار فروخته است. کنسرن آمریکایی رایتهیون Raytheon با بیش از 60000 شاغل با فروش تسلیحاتی به ارزش 23 میلیارد دلار در جایگاه سوم لیست قرار دارد. مدال طلا و نقره و برنز در رتبه بندی بزرگترین کنسرنهای تسلیحاتی جهان در سال 2017 مانند سالهای قبل به آمریکا تعلق دارد. در جایگاه چهارم بزرگترین کنسرن تسلیحاتی اروپایی بی آ اف سیستم BAF System از بریتانیا قرار دارد بافروش حدود 23 میلیارد دلار. در مقام پنجم و ششم بزرگترین کنسرن تسلیحاتی دنیا نورتروپ گرومن Northrop Grumman (بیست و دو میلیارد)و جنرال دینامیک General Dynamics بازهم از آمریکا(19 میلیارد دلار) قرار دارند.30

تسلط کنسرنهای آمریکایی در 100 تا برترین ها چشمگیر است. به عنوان مقایسه: شرکتهای تسلیحاتی از آلمان در همین سال فقط سهم 2 درصدی از تجارت اسلحه جهانی یکصد کنسرن بزرگ را دارا بودند. بزرگتری کنسرن تسلیحاتی آلمان به نسبت فروش، راین متال Reinmetal (جایگاه 25) ، تیزن کروپ Thyssen-Krupp (جایگاه 53)، کراوس-مافای وگمن Krauss-Maffei Wegmann (جایگاه 56) و هنزولدت Hensoldt (جایگاه 74) می باشند. قبل از همه سازنده تانک کراوس-مافای وگمن توانسته میزان فروش خود را افزایش دهد. تاگس سایتونگ نوشت که در کنار فروش به ارتش آلمان بعد از آن افزایش مقدار صادرات اسلحه به قطر انجام شده. از سویس فقط کنسرن تسلیحاتی روآگ RUAG (جایگاه 95) در صد کنسرن بزرگ جهانی قرار می گیرد. در مجموع کشورهای ایالت متحده و کشورهای اروپایی بیشترین اسلحه را فروخته اند. که همین کشورها هم مقصد پناهندگان می‌باشد. با این وجود، این پیوستگی کمتر مورد بحث قرار می گیرد.31

ایالات متحده یک قدرت اتمی است

احتمالاً مشهورترین تولید صنایع تسلیحاتی آمریکا بمب اتمی ویرانگر است. اولین بمب اتمی تحت نام رمز «سه گانه» (Trinity) در 16 ژولای 1945 در ایالت نیو مکزیکوی آمریکا توسط ارتش ایالات متحده منفجر شد. در این آزمایش نشان داده شد که با یک بمب اتمی ویرانی غیر قابل باوری را می‌توان بدست آورد. هاری ترومن رئیس جمهور ایالات متحده به عنوان بالاترین فرمانده در 6 آگوست 1945 اجازه داد که ارتش آمریکا بمب اتمی که به «پسر کوچک little Boye» موسوم شده بود را بر روی هیروشیما فرو اندازد. در 9 آگوست بمب اتمی موسوم به «مرد چاق Fet Man» را آمریکا بر روی ناگازاکی انداخت. هردو شهر کاملاً تخریب شدند. طبق تحقیق تاریخدان آمریکایی هاوارد سین، در هیروشیما در ثانیه های اول بعد از انفجار حداقل 140،000 نفر و در ناگازاکی 70،000 نفر مردندکه در میان آن بسیاری زن و کودک بودند. در پنج سال بعد هم در هردو شهر 130،000 نفر دیگر بر اثر امراض ناشی از تشعشع مردند. جنبش صلح پرتاب هر دو بمب اتمی را همواره محکوم کرده است. فیلسوف بریتانیایی الیزابت انسکومب Elizabeth Anscombe، استاد اخلاق در دانشگاه آکسفورد، ترومن را به خاطر انداختن دو بمب اتمی بر روی غیر نظامیان به درستی جنایتکار جنگی نامید.32

بلافاصله دیگر کشورها هم خواستار بمب اتمی شدند. اتحاد شوروی در 1949 در موقعیتی قرار گرفت که بمب اتم ازمایش کند. بریتانیا از 1952 بمب اتم بدست آورد، فرانسه از 1960 در حالی که چین 1964 اولین بمب اتمی را

آزمایش کرد. این پنج عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل قدرت اتمی شناخته شده هستند و از هرگونه توسعه بمب اتمی جلوگیری می کنند. قرارداد منع گسترش اتمی که در 1970 به وجود آمد و توسط تقریباً همه دولتها امضا شده همه کشورهای امضا کننده را از ساخت بمب اتم منع می کند. البته هند، اسرائیل و پاکستان پیمان منع گسترش اتمی را هرگز امضا نکردند و امروزه به بمب اتمی دست یافته اند. مانند کره شمالی که در سال 2003 از پیمان خارج شد و بمب اتمی ساخت، در نتیجه تعداد قدرتهای اتمی امروزه مجموعاً به 9 کشور افزایش یافته.33

نمایندگان جنبش صلح مانند گروه « پزشکان بین‌المللی برای جلوگیری از جنگ هسته ای» (IPPNW) از سالها پیش خواهان انهدام همه سلاحهای اتمی در سراسرجهان هستند، چونکه هیچکس نمی‌تواند خواهان جنگ اتمی باشد. پیمان منع گسترش اتمی همه کشورهای دارای بمب اتمی را موظف به خلع سلاح می کند. بند ششم این پیمان خواهان آنست که آنها در «آینده نزدیک» مذاکراتی را برگزار کنند که به خلع سلاح کامل بیانجامد. البته که این وظیفه رعایت نشد. هیچ یک از کشورها نخواست که از سلاح اتمی اش جدا گردد. در حال حاضر حدود 14،000 بمب اتمی در دنیا انبار شده است. که بیشتر آن‌ها در آمریکا و روسیه است، هردو آنها بالغ بر 6،000 بمب اتمی دارند. انبار مهمات تخریب کننده عظیم است. قدرتهای اتمی فرانسه، چین، بریتانیا، پاکستان، هند،اسرائیل و کره شمالی همه یک سهمی کمتر از 300 بمب اتمی را دارایند.34

ایالات متحده بالای 700 پایگاه نظامی در کشورهای دیگر دارد.

در کنارانبوه بمب اتم، بالاترین هزینه نظامی و بزرگترین کنسرنهای تسلیحاتی، امپراطوری ایالات متحده همچنین بیشتر از همه کشورهای دیگرجهان پایگاه نظامی دارد. در پایگاههای نظامی لشگر ها مستقر هستند که هر لحظه می توانند فعال شوند. ورود غیر نظامیها به پایگاههای نظامی ممنوع است. سالها پیش من در قطر با تاکسی به طرف یکی از پایگاههای نظامی رفتم، فقط برای آنکه تست کنم که آیا من اجازه دارم آنجا را ببینم؟این برای من ممنوع بود. اگر فقط پایگاههای بزرگی را که هر کدام حد اقل 10 میلیون دلار ارزش دارد را به شمار آوریم بر این اساس پنتاگون طبق ارائه خودش بیشتر از 4،000 پایگاه نظامی در ایالات متحده و علاوه بر آن 500 پایگاه نظامی دیگر در خارج از آمریکا دارد، در مجموع در سراسر جهان 4،500 پایگاه نظامی.

تصویر 3: ایالات متحده بیش از 700 پایگاه نظامی در کشورهایی که به رنگ خاکستری مشخص شده‌اند دارد.

در خارج از آمریکا، آلمان با 194 پایگاه نظامی کشوری است که بیشتر از همه با پایگاه نظامی ایالات متحده پوشانده شده است. بعد از آن ژاپن با 121 و کره جنوبی با 83 پایگاه نظامی. ایالات متحده همچنین دارای پایگاههای نظامی در استرالیا، در باهاما، در بحرین، بلژیک، بلغارستان، کامبوج، کانادا، کلمبیا، کوستاریکا، جیبوتی، مصر، السالوادور، یونان، کوبا، هندوراس، ایسلند، ایتالیا، کنیا، کویت، هلند، نروژ، عمان، پرو، پرتغال، قطر، رومانی، سنگاپور، اسپانیا، ترکیه، امارات عربی، بریتانیا و دبگر کشورها می باشد.

کسی که در مورد نقشه پایگاههای نظامی آمریکا تحقیق کند به سادگی در می‌یابد چین، روسیه، هند، سویس، اتریش، ایران و دیگر کشورها اجازه نداده‌اند که آمریکا در سرزمینشان پایگاه نظامی داشته باشد، ولی خیلی از کشورها اشغال شده اند. اگر فقط پایگاههای بزرگی را که ارزش آن‌ها حد اقل 10 میلیون دلار به بالا باشد را به حساب بیاوریم در خارج از آمریکا بیش از 500 پایگاه نظامی آمریکایی وجود دارد. دانشمند علوم سیاسی آمریکا چالمرز جانسون Chalmers Johnson که در دانشگاه کالیفرنیا در سندیاگو تدریس می کند، پایگاههای نظامی آمریکا را شمارش کرده و به این نتیجه رسیده که در سال 2005 آمریکا 737 پایگاه در خارج از خاک ایالات متحده دارد. ولی پنتاگون اطلاعات را دستکاری می کند. جانسون می‌گوید « اگر به درستی شمارش کنیم بزرگی امپراطوری نظامی ما مشتمل بر احتمالاً 1000 پایگاه نظامی مختلف در خارج می باشد. ولی هیچکس – احتمالاً حتی خود پنتاگون هم- تعداد دقیق آن‌ها را با اطمینان نمی‌داند». پالمرز جانسون تشخیص داده است که این پایگاههای نظامی تسلط نظامی آمریکا را نشان می دهد. «زمانی بود که می‌شد پیشرفت امپریالیسم را با شمارش مستعمرات اندازه گرفت. استعمار به سبک آمریکا پایگاههای نظامی آن است » این توجه هوشمندانه جانسون است. « که در سراسر جهان توزیع پایگاههای نظامی را تعقیب کرده، تا با آن بتوان راجع به رشد مداوم رد پای امپراطوریمان بسیار آموخت، و همچنین راجع به نظامی سازی سیاست یعنی چیزی که با آن همراه است.»36

از آنجا که پایگاههای نظامی ایالات متحده در اطراف زمین پخش شده است، واشنگتن می‌تواند تقریباً هر کشوری از جهان را زیر نظر داشته باشد. همزمان ناوهای جنگی آمریکا بر اقیانوسها حاکمیت دارد. جورج فریدمن استراتژیست آمریکایی در 2015 در شیکاگو توضیح داد که« آمریکا همه دریاهای جهان را کنترل می کند. هیچ قدرت دیگری اینرا انجام نمی دهد. به این وسیله ما می‌توانیم به هر کشوری لشگر کشی کنیم ولی آن‌ها نمی‌توانند به ما لشکر کشی کنند. این یک چیز خیلی خوبی است.»37

ایالات متحده بیش از 200،000 سرباز را در خارج از کشور مستقر کرده است

ایالات متحده در پایگاههای نظامی که در تمام جهان پخش هستند بیش از 200،000 سرباز مستقر کرده است. هیچ کشوری اینهمه سربازانش را به کشورهای دیگر ارسال نکرده است. مطمئناً اگر هر کشوری سربازانش را به عنوان دفاع از خود فقط در محدوده مرزهای خودش مستقر می‌کرد صلح بیشتری در جهان وجود می داشت. شدیدتر از همه ژاپن، با 39،600 سرباز آمریکایی، اشغال شده است و دومین کشوری که شدیداً اشغال شده، آلمان است با 34،400 سرباز امریکایی. در کره جنوبی 23،300 سرباز آمریکایی مستقر است، در سال 2018 در افغانستان در حدود 10،100 سرباز آمریکایی وجود داشت، در عراق 6،100 سرباز آمریکایی در حال عمل بودند. این‌ها ارقامی است که رسما توسط پنتاگون انتشار یافته (2018).38

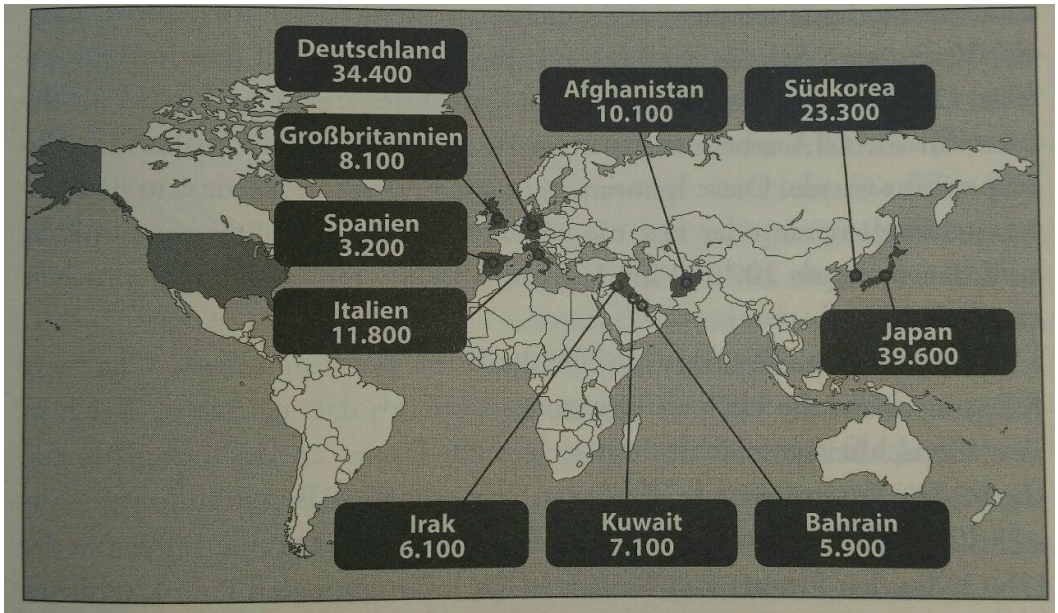

Grafik 4: In Japan, Deutschland und Südkorea sind am meisten US-Soldaten stationiert. (Stand 2018).

آن‌ها برای آنکه استقرار لشکرشان را مشروعیت بخشند، همواره دلایل گوناگونی را لیست می کنند. در دوران جنگ سرد پنتاگون توضیح می‌داد که باید با اتحاد شوروی بجنگند. البته بعد از آنکه شوروی درهم شکست، پایگاههای نظامی باقی ماندند. بعد از آن پنتاگون توضیح داد که پایگاههای نظامی برای شکار تروریست ها، نیاز است. طبق گفته ژورنالیست آلمانی کنوت ملنتین Knut Mellenthin «با جنگ علیه تروریسم، نهایتاً امپریالیسم آمریکا یک دکترین کشف کرد، که - در مقایسه با زمان جنگ سرد که از نظر جغرافیایی جبهه محدود بود، متفاوت است- اینبار این می‌تواند حضور در همه مکانهای جهان از الف تا ی را مشروعیت بخشد. قاعدتاً تروریستها می‌توانند در همه جا یافت شوند، هر زمان و در هر کجا باید سرکوب شوند.» در عمل و در واقعیت یک پایگاه نظامی طبیعتاً نمی‌تواند از یک اقدام تروریستی جلوگیری کند. 4،000 پایگاه نظامی در آمریکا به هیچ عنوان نتوانست از حمله تروریستی 11 سپتامبر 2001 جلو گیری کند. پس جنگ ضد ترور یک تبلیغات جنگی است. پایگاههای نظامی مانند روم قدیم می‌تواند به حفظ امپراطوری و حاکمیت ایالات متحده خدمت کند.39

میانگین جمعیت آمریکاییها نمی‌دانند که ایالات متحده این همه پایگاه نظامی دارد و اینهمه سرباز در کشورهای غریبه مستقر کرده است. چالمرز جانسون که قبل از آنکه منتقد شدید امپراطوری آمریکا بشود، خود در جنگ کره خدمت کرده و بعد هم به عنوان مشاور سیا CIA کار کرده، توضیح می‌دهد که «بیشتر امریکائیها نمی‌دانند که ایالات متحده با قدرت نظامی اش حاکمیت دارد». این نادیده انگاری بر این اساس می‌باشد که در رسانه‌های اصلی، هرگز و یا تقریباً هرگز راجع به 700 پایگاه نظامی و بیش از 200،000 سرباز مستقر شده در خارج صحبت نمی شود.40

طبق گفته چالمرز جانسون، «سیاستمداران و نظامیان با نفوذ در واشنگتن، آمریکا را به عنوان یک روم جدید می بینند، به عنوان قدرتمندترین امپراطوری تاریخ بشریت، که خودش را دیگر به حقوق بین الملل، به علایق متحدینش و یا دیگر محدودیتها، با توجه به بکارگیری سلاح، وابسته احساس نمی کند». ممنوعیت قوه قهریه سازمان ملل، که کاربرد قوه قهریه را در سیاست جهانی ممنوع می کند، توسط نخبگان ایالات متحده همواره نادیده گرفته می شود، چونکه این، قدرت امپراطوری را محدود می کند. در ایالات متحده یک وزن بالایی برای افسران و نمایندگان صنایع تسلیحاتی در مناصب بالای رژیم قائل هستند. تقدس جنگ، قدرت و ارتش، که با پروپاگاند و اخبار جعلی ترکیب شده اند، باعث ویرانی اقتصاد کشور می شود. اینرا جانسون پیش‌بینی می‌کند، چونکه همیشه منابع بیشتری در پروژه های نظامی بازهم بلندپروازانه تری تزریق می شود. 41

کشورهای اشغال شده از خود دفاع می‌کنند

حداقل بخشی از مردم در کشورهای اشغال شده می‌خواهند که لشگر آمریکا خارج شود.

کوبائی ها دیر زمانیست که تقاضای بستن پایگاه نظامی آمریکا را در گوانتانامو دارند. باراک اوباما قول داده بود که حداقل زندان شکنجه گاه وحشت آور را در گوانتانامو ببندد. اوباما این را قول داد ولی قولش را عملی نکرد، و جانشین او رئیس جمهور ترامپ توضیح داد که نه اردوگاه زندانیان و نه پایگاه نظامی در کوبا را نخواهد تسلیم کرد. اما طبق نظر مانفرد برگ Manfred Berg، تاریخدان آلمانی که در دانشگاه هایدلبرگ تدریس می کند، مشکلات «گسترش امپراطوری» و مرزهای قدرت آمریکا در جهان چند قطبی قرن 21 همواره روشن‌تر می شود.42

در ژاپن جایی که شدیدترین کشور اشغال شده توسط ایالات متحده است، بیش از همه ساکنان جزیره اوکیناوا برضد لشکر آمریکا از خود دفاع می کنند. بعضی مردم در مجمع الجزایر می‌گویند برای آن‌ها جنگ امروز هم هنوز پایان نیافته است، آن‌ها احساس می‌کنند که توسط آمریکائیها همچنان اشغال شده‌اند و از جانب مرکز رژیم به عنوان ژاپنیهای درجه دوم به حساب می آیند. ژاپنی ها از سرو صدای هواپیماهای جنگی، برخوردهای خشونت آمیز، تجاوز و قتل شکایت دارند. خیلی از ژاپنیها از بی‌عدالتی و قبل از همه نسبت به قرارداد استقرار که طی آن سربازان آمریکایی که به جنایت دست می‌زنند از تحت تعقیب بودن توسط دستگاه قضایی ژاپن مصون هستند. اینکه وقتی سربازان آمریکا به زنان ژاپنی تجاوز می‌کنند مورد بازخواست قرار نمی‌گیرند، این برای ژاپن خیلی دردناک است. ولی ایالات متحده نمی‌خواهد که پایگاه نظامی اش را به ژاپن تسلیم کند، چون از آنجا تلاشهای قدرت اقتصادی چین را زیر نظر دارد.43

همچنین در آلمان بر ضد لشکر آمریکا و 20 بمب اتمی که در فلیگر هوست بوچل Fliegerhorst Büchel در مرز بلژیک و لوکزامبورگ انبار شده که به ایالات متحده تعلق دارد اعتراض وجود دارد. ستوان اووه شیرنهورن Uwe Schierhorn در روزنامه ارتشی آلمانی لویال انتقاد می‌کند که «پایگاه نظامی آمریکا برای ما نیست، بلکه به این خاطر است که در شرایط جنگ، اروپا کاملاً منهدم شود. از پایگاه آمریکا در آلمان از جنگی حمایت می‌شود که با مفاد اولیه حقوق ملل تناقض دارد» شیرنهورن می‌گوید این قابل قبول نیست، آلمان به یک رابطه دوستانه با روسیه و همه کشورهای دنیا نیاز دارد و اجازه ندارد که در جنگهای تهاجمی واشنگتن مشارکت کند. ارتش آمریکا باید از آلمان بیرون رود. 44

همچنین آلبرشت مولر Albrecht Müller که در زمان صدراعظمی ویلی برانت و هلموت اشمیت در کاخ صدراعظم خدمت می‌کرده به حضور نظامی آمریکا در آلمان انتقاد دارد. مولر می‌گوید صدراعظم آنگلامرکل «به سیاست آمریکا به طور تنگاتنگی وابسته است» به همین خاطر برلین در برابر آمریکا خروج لشکرش را درخواست نمی کند. رژیم مرکزی کلمه‌ای بر ضد کاربرد پایگاه نظامی در آلمان برای جنگ غربی‌ها به کار نبرد، و حتی مطلقاً چیزی بر ضد انبار و نوسازی سلاحهای اتمی و استفاده از رامشتاین Ramstein برای هدایت هواپیماهای بی سرنشین نگفتند. مولر در سایت ناخ دنکن Nachdendkseiten انتقاد می کند. آلمان گسترش جنگهای آمریکا را بدون دفاع اجابت می کند.45

زد دی اف ZDF کانال دو آلمان گزارش داد که آلمان برای پایگاههای نظامی آمریکا در زمین آلمان هر ساله یک میلیارد دلار باید بپردازد. این پول باید توسط مالیات دهندگان آلمانی تأمین شود. کشورهای اشغال شده پای صورت حساب هم باید بیایند. طبق گزارش زد دی اف، هم‌اکنون در آمریکا روی این تأمل می‌شود که آیا کشورهایی با پایگاههای نظامی بزرگ مثل آلمان، ایتالیا ترکیه، باید حقوق سربازان آمریکایی و بازدید ناوهای هواپیما بر و زیر دریایی ها را هم بپردازند. می‌توان تخفیف ویژه هم داد به شرطی که کشور سیاستش با سیاست آمریکا هم خوانی داشته باشد. 46

همواره انسانهای بیشتری در آلمان این حمایت به وسیله ایالات متحده را رد می کنند. از هر دو آلمانی یکنفر امروزه موافق بیرون رفتن سربازان آمریکایی می باشد. به ویژه در یک همه‌پرسی در سال 2018 از رأی دهندگان در مورد خروج ارتش آمریکا از آلمان انجام شد رأی دهندگان حزب دی لینکه 67 درصد، آ اف دی 55 درصد، و گرونه ها 48 درصد موافق خروج بودند. این با تظاهرات در مقابل پایگاه بدنام نظامی آمریکا در رامشتاین دوباره تکرار شد، چونکه از آنجا هدایت عملیات هواپیماهای بدون سرنشین آمریکا حمایت می شود، آن‌هایی که در افغانستان و دیگر کشورها انسان‌ها را می کشند. همچنین من[دانیل گنسر نویسندکتاب] مخالف جنگ هواپیماهای بدون سرنشین هستم و این خواسته را که همه سربازان آمریکایی مانند روسها باید مسالمت آمیز از آلمان خارج شوند. در 8 سپتامبر 2017 من در تظاهرات « پایگاه هوایی رامشتاین توقف Stopp Airbase Ramstein» در ارلوزرکیرشه Erlöserkirche در کایزرلاوتزن Kaiserslautern سخنرانی کردم تا جنبش صلح را تقویت

کرده باشم. قبل از من تئولوگ[مقام مذهبی] با جرأت ایوگن درورمن Eugen Drewermann سخنرانی کرد و خواهان فشار آوردن شد که تحت هیچ شرایطی آلمان اجازه ندارد که در امپراطوری آمریکا مشارکت کند. من این نگاه را به اشتراک می‌گذارم و معتقدم که آلمان از ناتو خارج شود و با یاد آوری تاریخش هیچ نیروی نظامی را به خارج از مرزهایش نفرستد، بلکه باید به عنوان کشور بی‌طرف برای حقوق ملل و حل صلح آمیز درگیریها، خودش را به کار گیرد. ارتش آلمان بایدتنهابه عنوان ارتش دفاعی در داخل مستقر باشد. 47

6- Das isst das teuerste Kriegsschiff der Welt. Spiegel Online, 22 juli 2017

7- paul Kennedy: Aufstieg und Fall der großen Mächte. Öknomischer Wandel und militärische Konflikte von 1500 bis 2000 (Fischer 1991) S. 794

8- Paul Adams: Happy new year? The world s getting slowly more cheerfpu. BBC, 30 Dezember 2013.

9- Fletcher Prouty: JFK. Der CIA. Der Vietnamkrieg und der Mord an John F. Kennedy (Zsolnay 1993), S. 278

10- Dorothy Manevich und Hanyu Chwwe: Globally, mote people see US power and influence as a major threat. Pew Research Center, 1. August 2017.

11- Simon Kaminski: Was finden die Deutschen nur an Putin? Augsburger Allgemeine Zeitung , 21. April 2018.

12- Die Deutschen sehen die USA als größte Bedrohung für den Frieden. Handelblatt, 13. Februar 2019

13- Sichrheitsreport 2019. Centrum für Strategie und Höhere Führung, 13. Februar 2019. Sowie: Vor Nordkorea und Russland: Sicherheitsreport 2019: USA sind die größte Bedrohung für den Weltfrieden. RTL, 13. Februar 2019.

14- Paul Craig Roberts: A Government of Morons and War Criminals. Global Research, 15. April 2017.

15- Gabriel Koko: Century of War, Politics, Conflict, and Society since 1914 (The New Press 1994), S. 412. Sowie: Brett Wikins: Jimmy Carer: die USA sind die kriegerischste Nation der Welgschicchte. Telepolis. 21. April 2019.

16- Helmut Scheben: Das US Rüstungsmonter ist „too big to fail“ Infosperber, 15. Dezember 2017.

17- Hemann Ploppa: Präsident Eisenhower warnte vor Militär-Industriellem Komplex. Free 21, 26. Januar 2016.

18- Hertmut Wasser: USA: Politik, Gesellschaft, Wirtschaft (Springer 1991), S. 144.

19- John F. Kennedy vor den Vereinten Nationen in New York, 25. September 1961. Zitiert in: Hamburger Abendblatt, 22. November 2013.

20- Andrew Bacevich: American Empire: The Realities and Consequences of US Diplomacy (Harvard University Press 2002), S. 30 und 127.

21- Rumsfeld cuts Pentagon red tape. BBC, 10. September 2001.

22- Donald Rumsfeld speech. Rumsfeld identifies his „ adversary“, the Pentagon Bureaucracy. Mentions 2.3 trillion in missing receipts, talks about defense cuts CSPAN, 10. Seüte,ber 2001.

23- United States Department of Defense. Fiscal Year 2016 Budget Request. 20 Januar 2015, S. 5.

24- So setzen die USA ihr massives Militärbudget ein. Tages-Anzeiger, 28. Februar 2017.

25- Willy Brandt: Der oranisieerte Wahnsinn. Wettrusten und Welthunger (Kiepenheuer 1985), S. 10.

26- Trends in World Military Expenditure 2018. Stockholm Intenational Peace Research Institute, 29. April 2019.

27- Trump unterzeichnet Verteidigungsetat über 716 Milliarden Dollar, frankturter Allgemeine Zeitung, 14. August 2018. Sowie: Andre Damon: Trump launches the sost danerous arms race in History. Defend Democracy Press, 19 Januar 2019.

28 David Stockman: The Donald undone: Tilting at the Swamp, Succumbing to the Empire. Information Clearning House, 9. Dezember 2018.

29- Waffenhandel. Eelweite Rüstungsproduktion steigt weiter – Russland holt auf. Spiegel Online, 10. Dezemger 2018.

30- Aude Fleurant: The SIPRI top 100 arms-producing and military services companies, 2017 Stockhol International Peace Research Institute 10. Dezember 2018.

31- Reinhard Wolff: Deutsche Panzer schwer im Kommen. TAZ, 10. Dezember 2018.

32- Howard Zinn: The Bomb (City Lights Books 2010), S. 23. Sowie: James Rchels: The Elements of Moral Philosophy (Mc Graw Hill 2015), S. 127.

33- Vertrag über die Nichtverbreitung von Kernwaffen. Auswärtiges Amt, 1. April 2019.

34- Hans Kristensen: Status of World Nuclear Forces. Federation of American Scientists, 1. Mai 2019.

35- Deprtment ot Defence: Base Stucture Report FY 2018Baseline, S.2 und 7.

36 Chalmers Johnson: Nemesis: The Last Days of the American Republic (Macmillan 2007), S. 138 und 140.

37- George Friedman: Vortrag über die strategischen Ziele der USA am 4. Februar 2015 auf Einladung des Chcaago Council on Global Affairs. Youtube: STRATFOR: US-Hauptziel seit einem Jahrhundert ist es, ein deutsch-russisches Bündnid zu verhindern.

38- US-Soldaten inklusive Nationalgarde und Reservisten. Quelle: US Department of Defense: Office of the Secretary of Defense, Defense Manpower Data Center: Military and civilian Personnel by Srvice/Agency by State/Country. September 2018.

39- Knut Mellenthin: Angriffsbasen welweit. Junge Welt, 12. Juli 2004.

40- Chalmers Johnson: The Sorrows of Empire: Militarism; Secrecy; and the End of the Republic(Henry Holt 20004), S. 1.

41- Olaf Ihlau: Ein militärischer Moloch, Spiegel Online, 1. Oktober 2003.

42- Jürgen Heiser: USA betrieben im 17. Jahr ihr illegales Gefangenenlager auf Marinebasis Guantanamo Bay in Kuba. Junge Welt, 11. Januar 2019. Sowie: Manfred Ber: Geschichte der USA (Oldenburg Verlag 2013), S. 68.

43- Sonja Blasschke: Landaufschüttung für US-Basis erzürnt Japaner. Die Welt, 27. Dezember 2013

44- Soll das US-Militär aus Deutschland abziehen? Loyal. Das Magazin für Sicherheitspolitik, Nr. 9, 2018.

45- Albrecht Müller: Wir sind dem Feindbildaubau und der Kriegsvorbereitung schutzlos ausgeliefert. NachDenkSeiten, 22September 2018.

46- Elmar Thevessen: Kosten für US-Streitkräfte. Die NATO vor der Zerreißprobe. ZDF, 10.März 2019.

47- Mehrheit der Deutschen will vollständigen Abzug der US Truppen. RT Deutsch, 12. Juli 2018. Sowie. Yutube: Dr. Daniele Ganser: Stopp Air Base Ramstein (Kaiserslautern, 8.9.2017)